

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114210731
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114210731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Evy Šofrankovej v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., , Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. Kubániho 16, Bratislava, IČO: 35 792 752, proti žalovaným v 1.rade K. A., XX.XX.XXXX, J. XXX/XX, I. a 2.rade C. A., nar.XX.XX.XXXX, J. XXX/XX, I. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1.499,26,-eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7C 160/2014-47 zo dňa 08.12.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovaným a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I.). Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania účastníkom nepriznal (II.). Vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ náhradu trov konania nepriznal (III.).

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497, 502 ods. 1, 2 § 503 ods. 1,2,3 Obchodného zákonníka, § 4 ods. 1,2,3,4,5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 03.04.2007, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu 31.01.2013, § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvého stupňa dňa 11.04.2014 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 1.499,26,-eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 03.04.2007 žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným v 1. a 2. rade ako dlžníkom úver vo výške 51.012,-Sk (1693,29,-eur), ktoré sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali vrátiť v 36-tich mesačných splátkach pri mesačnej splátke 2.834,-Sk (94,07,-eur). RPMN bola uvedená vo výške 68,11 %. Žalobca listom zo dňa 03.03.2010 pristúpil k zosplatneniu celého úveru z dôvodu neplnenia

si svojich zmluvných povinností zo strany žalovaných v 1. a 2. rade a vyzval ich na zaplatenie dlžnej sumy.

Dňa 24.06.2014 oznámilo vstup do konania Občianske združenie slovenských spotrebiteľov ako vedľajší účastník na strane žalovaných v 1. a 2. rade. Vo vyjadrení doručenom dňa 13.10.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že úroky dohodnuté v predmetnej zmluve o úvere považuje za rozpor s dobrými mravmi v porovnaní s úrokovými sadzbami poskytovanými bankami a s poukazom na dátum zosplatenia úveru vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu. Žiadal žalobný návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Zmluvu o revolvingovom úvere, uzavretú medzi účastníkmi považoval súd prvého stupňa za typickú spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na právnu povahu účastníkov, kde žalovaní v 1. a 2. rade vystupujú ako spotrebiteľia vo vzťahu ku službe t.j. úveru, ktorý využívali na poskytovanie svojich osobných potrieb a žalobca vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Vzhľadom na spotrebiteľsky charakter predmetnej zmluvy o úvere, bol toho názoru, že je potrebné na otázku premlčania uplatneného nároku aplikovať ust. § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o úvere mal preukázané, že k zosplateniu úveru došlo listom zo dňa 03.03.2010. Podľa názoru súdu prvého stupňa začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 09.03.2010, t.j. dňom nasledujúcim po dni, keď došlo k doručeniu oznámenia o zosplatení žalobcu žalovanému v 1. rade a uplynula dňom 09.03.2013. S poukazom na to, že žaloba bola doručená až dňa 11.04.2014, súd prvého stupňa mal za to, že došlo k premlčaniu uplatneného nároku a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p). Žalovaní v 1. a 2. rade mali vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnili, pretože žiadne trovy im nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka uviedol, že považuje zastúpenie vedľajšieho účastníka právnym zástupcom za účelové, ktoré samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa, narúša hospodárnosť konania a je nadbytočné. Nepovažoval vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelné a preto náhradu trov konania mu nepriznal.

Proti rozsudku v časti výroku I a II podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal zákonnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý na premlčanie prihliadol ex offo. Postup súdu a jeho rozhodnutie odporuje nielen ustanoveniam zákona č. 250/2007 Z.z., ale sú aj v rozpore so základnými ústavnými princípmi. Zdôraznil, že súd prvého stupňa nebol oprávnený prihliadať na premlčanie ex offo, nakoľko ide o postup založený na retroaktívnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2014. Podľa jeho názoru zákonodarca jednoznačne upravil otázku spätnej účinnosti novej úpravy len na niektoré ustanovenia, ktoré boli do zákona č. 250/2007 Z. z. doplnené s účinnosťou od 01.05.2014, ale ustanovenie § 5b medzi nimi nebolo. Súd prvého stupňa takto svojím postupom porušil zákaz spätnej pôsobnosti právnych noriem v konaní, ktoré bolo začaté pred 01.05.2014, pretože použil také ustanovenie, ktoré nebol oprávnený aplikovať. Žalobca zároveň napadol postup súdu aj z hľadiska porušenia princípu legitímneho očakávania a predvídateľnosti postupu súdu. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že vyhovie žalobe a žalovaných v 1. a 2. rade zaviazne spoločne a nerozdielne na zaplatenie žalovanej povinnosti a náhrady trov konania žalobcu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalovaná v 2. rade sa vo svojom písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 22.01.2015 vyjadrila k podanému odvolaniu tak, že navrhla, aby dlh splácal manžel.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania. Postupoval tak v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu zodpovedajúco § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.. Odvolací súd

preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Bol teda viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou sú len prípadné vady konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi, uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza:

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinný od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súdu ukladá povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie aj bez námietky účastníka konania, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté. Keďže ustanovenie upravuje postup súdu, nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy.

Pokiaľ súd prvého stupňa rozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy ako práva, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej lehote (§ 101 Občianskeho zákonníka) v čase, keď už vstúpilo do účinnosti ustanovenie § 5b Zákona č. 205/2007 Z. z. (na základe novely vykonanej Zákom č. 102/2014 Z. z. účinnou od 01.05.2014) bol oprávnený (a zároveň povinný) prihliadať aj bez návrhu na premlčanie nároku. Z uvedeného je potom zrejmé, že súd prvého stupňa nebol povinný prihliadať na podmienky uvedené v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. prihliadať na premlčanie dlhu iba na námietku dlžníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovaným v 1. a 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.